

A KöMaL múlt havi számában beszámoltam a májusban Európa számos országában egyidejűleg rendezett KENGURU versenyről. A verseny Magyarországon szép sikerrel zajlott: közel tízezer résztvevő volt – ez az egyik legnagyobb létszámú mezőny volt Európában – és minden évfolyamon volt (általában több) olyan magyar diák, aki a maximális pontszámot érte el. Mint a múlt havi számban már jeleztem, szeretnék röviden kitérni a verseny rendezésével kapcsolatos nehézségekre – ezeket a tapasztalatokat talán mások is hasznosítani tudják, akik hasonló jellegű versenyt szerveznek.

Előrebocsátom, hogy problémákra természetesen számítani kell egy ilyen nagyszabású, európai mértékben először megrendezett verseny esetén. A problémák nagyrésze azonban elkerülhető lett volna, ha a francia szervezők – akiknek kezdeményezése volt az európai mértékben való rendezés, és akik vállalták az ezzel kapcsolatos koordinációt, tesztlapok kiértékelését stb. – gondosságban és precizitásban akár csak megközelítették volna a saját országos versenyük szervezésében tavaly tapasztalt szintet.

Néhány konkrétum:

— a verseny feladatait az utolsó pillanatig módosították, emiatt a már nyomdakész fordításokat, ábrákat ismét eltenni kellett dobnom,

— ami súlyosabb, a helyes válaszok betűjelét is megváltoztatták, ami katasztrófális következményekkel járt volna a magyar diákok tesztlapjainak kiértékelésekor,

— minden figyelmeztetés nélkül az előző évitől eltérő, új beosztású tesztlapot csináltak, így a tanároknak előzőleg kiküldött használati utasítás egy része érvényét veszítette.

Most jönnek az igazán súlyos gondok:

— A tesztlapok szinte csak az utolsó pillanatban érkeztek meg, és 1200-zal kevesebb volt, mint ahányat kértünk (!!). Lidércnyomásként emlékszem vissza arra az egésznapnyi párizsi telefonálásra, faxolásra, majd a másnapi tülekedésre a Ferihegy Air Cargo-ban, amelynek végén sikerült a versenynap előtti délutánra megszerezni a hiányzó tesztlapokat (amelyekről a Francia Intézetben kijelentették, hogy lehetetlenség megszerezni őket).

— Ígéretünk volt arra, hogy diplomáciai postával egy-két nap alatt Párizsban lesznek a kitöltött tesztlapok. Több, mint három hét múlva érkeztek meg.

— Az ezután újabb egy-két nap alatt ígért eredménylisták SOHA nem érkeztek meg. A Strasbourgban rendezett európai KENGURU-tanácskozáson nagy nehezen sikerült megszereznem az elsősök és másodikosok eredményeit – szinte teljesen használhatatlan formátumban. Harmadikosok-negyedikese? – „Napokon belül küldik!” Két hét múlva megérkeztek az eredménylapok, amelyeken minden diáknak nulla pontja volt (!!!).

— Miután augusztus közepére már semmi remény nem maradt, sikerült szerezni egy olyan lemezt, amiről – óriási munkával – rekonstruálni lehetett, hogy a diákok mit válaszoltak az egyes kérdésekre. Ebből újabb többnapos munkával sikerült az eredményt kiszámolni, és iskolánkénti, ill. országos eredménylistát készíteni – ezért a heroikus munkáért Liska Tibor programozó barátomnak tartozom köszönettel.

Tanulságok:

Strasbourgban természetesen beszámoltam az addig tapasztalt problémákról. Az a határozat született, hogy jövőre egy szűkebb korcsoportra koncentrálunk; Magyarországon tehát (legfeljebb) az elsős-másodikos korcsoportban (15–16 évesek) lesz verseny. Ezt is csak akkor tartom megrendezhetőnek, ha a feladatok kiválasztásától eltekintve minden más szervezési feladatot hazai erővel tudunk megoldani. Ezek között a legfontosabbak: tesztlapok nyomtatása (tizedmilliméter pontossággal!), megfelelő nagyteljesítményű optikai leolvasóberendezéssel a kitöltött tesztlapok beolvasása és egy kapcsolódó számítógépes programmal ennek alapján az eredmények kiszámítása, majd kinyomtatása. Aki ebben – elsősorban megfelelő hardver-eszközökkel – segítséget tud nyújtani, kérem, keressen meg.

A KENGURU-versenyt továbbra is hasznos és jó kezdeményezésnek tartom (ebben a kezdeményezésben kétségtelenül a franciáké az érdem), és nagyon remélem, hogy hamarosan arról számolhatok be, hogy jövőre is meg tudjuk rendezni.

Pelikán József